

σαν καὶ εἰς τὸν μισὲρ Φραντζέσκον Σκιατὴν / καὶ εἶπε ὅτιν νὰ κάμη τὴν ἀλλαξία  
ἀπάντων τοῦ ὁ ἀδελφός της ὁ ἀφέντης Γρίσπος. "Οθεν / οἱ ἄνωθεν ἄρχοντες ἔμεινα  
κοντέντοιιν καὶ ἀνεπαμένοι εἰς τὴν μπαροῦσαν καταλλα / γὴν ὅπου ἐκάμασιν ὁμπλι-  
γνοντας εἰς περ τοῦ ἄλλουν τος νὰ μαντινιέρονται καὶ νὰν / ντεφεντέρουνται εἰς  
ἔκασαν ἐνάντιον ὅπου ἤθελε τύχειν διὰ τὰ αὐτὰ σπίτια βε / βαιώνοντάς την καὶ μὲ  
ἰδιόχειρόν τος καὶ μὲ ἀξιόπιστους μαρτύρους.

/ — Κωνσταντῖνος ὁ Κόκκος στέργω καὶ βεβαιώνω ὡς ἄνωθε.

/ — Τζάνες Κρίσπος στρέγω ὡς ἄνωθε:—

/ — Ἰάκωβος Μαλατέστα μάρτυρας στᾶνωθε — —

/ — Φραντζέσκο Σκιατὴς μάρτυρας —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

## 342

### Δωρεᾶ

φ. 190<sup>Γ</sup>

/ Ἐβγαλμένο ἀπὸ Κόκκο καὶ πάλι ἀπὸ μέρος τοῦ ποτὲ Φιλιππῆ.

/ [ + Εἰς δόξα ]ν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1683/ ἐν μηνὶ Ἰουνίου 18.

Φ 194

/ Τὴν σήμερον ἡ κυρία Λιανίτζαν Ντεστὲ θέλγειν μὲ καλὸν της θέλημα καὶ ἰδιάν /  
της βουλήν καὶ κάμνει δωρεὰν ἡγου χάρισμα τὰ χαλάσματα ὅπου ἔχει ἀπὸ τῆς /  
μητρός της σύνμπλια τοῦ μισὲρ Φιλιππῆ Λουρδᾶ τὰ ὅποια ὡς ἄνωθεν τὰ χαρίζειν  
/ τοῦ εὐγενέστατου κυρίου Κωνσταντίνου Κόκκου ἀπὸ τὴν σήμερον νὰ εἶναι ἐδικάν  
/ του χαρίσειν τα πουλήσει τα καὶ αὐτὴν ἡ ἄνωθεν κυρία Λιανίτζα ἐκδύνεται καὶ  
ἀ / ποξενώνεται ἀπὲ τὰ αὐτὰ ἐξόχος ἐκεῖνο ὅπου ἐπούλησεν τοῦ ἄνωθεν μισὲρ  
Φι / λιππῆ καὶ διὰ τὴν αὐτὴν δωρεὰ κάνει καὶ ὁ ἄνωθεν Κόκκος τῆς αὐτῆς κυ / ρίας  
Λιανίτζας ἀντιχάρισμα καὶ δωρεᾶς δύο βουλωτήρια μαλαματέ / νια καὶ δύο δακτυ-  
λίδια καὶ αὐτὰ μάλαμα τὰ ὅποια τῆς τὰ ἐχάρι / σεν ἐδῶν παρὼν εἰς ἐμᾶς τοὺς ὑπο-  
γεγραμμένους καὶ οὕτως ἔμεινα τὰ μέρη / στερκτὰ καὶ ἀναπαμένα διὰ μαρτυρίας  
τῶν κάτωθεν καὶ ἐμένα τοῦ / νοτάριου καὶ τὰ ἐξῆς. —

/ — Θεόφιλος Διασίτης μαρτυρῶ ὡς ἄνωθε ++

/ — Γιάκουμος Μπαρότζη μάρτυρας —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.